

ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ - ΦΑΝΤΑΣΜΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΡΙΚΗΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἐκατοστόμετρον πρὸς ἑκατοστόμετρον, παλαιόντας δι' ὅλων μας τῶν μέσων, κατορθώνομεν νὰ παρακλίνωμεν πρὸς τὰ ἀριστερὰ μὲ κίνδυνον νὰ συντριβῶμεν ἐπάνω εἰς τὰς τουρκικὰς νῆκας. Ἐπειτα κατερχόμεθα εἰς βάθος 33 μέτρων καὶ ἐπιτυγχάνομεν νὰ ἀπολυτρωθῶμεν ἀπὸ τὴν δίνην. Ὁμοίως ἀναδύομεθα εὐρισκόμεθα πρὸ τῶν δικτύων καὶ τῶν ναυκίων, μὲ τὰς ὁποίας ἔχουν φράξει τὴν εἴσοδον τῶν Λαοδανελλίων οἱ φίλοι μας οἱ Τούρκοι. Αἱ ἀρχαί, εἰδοποιηθεῖσαι, ἔχουν ἀφήσει μίαν διόδον εἰδικῶς γιὰ μᾶς καὶ ἔτσι τὸ «Υ-11» γλυστῶ εἰς τὰ περίφημα Στενά καὶ εἰσπλέει εἰς τὴν Θάλασσαν τοῦ Μαρμαρᾶ. Ἡ 5ῃ Ἰουνίου ἡμερῶν ἐπὶ εἰς τὸ φαντασμαγορικὸν πανόραμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως μὲ τοὺς χρυσοὺς τουρλοῦς καὶ τοὺς ὄνειρώδεις μινιαροὺς τῶν τζαμιῶν τῆς. Εἶναι 40 ἡμέρες, πὺν ἐξεκινήσαμε ἀπὸ τὸ Βιλεμσχάβεν καὶ δὲν μᾶς μένει εἰς τὸ ντεπόζιτό μας παρά μισὸς τόννος πετρέλαιον, πρᾶγμα, πὺν εἶναι σ' ἀλήθεια πολὺ λίγον.

Ἡ ὑποδοχὴ, πὺν μᾶς ἐπιφυλάσσεται, εἶναι πρωτοφανής. Ὁ Ἐμβερ πασάς, ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς περιφέρειου Τριανδρίας, πὺν κυβερνᾷ τὴν Τουρκίαν, μᾶς κάνει τὴν τιμὴν νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ κοινωτικὸν μας διὰ νὰ μᾶς συγκαρῆ καὶ νὰ μᾶς ἀναγγέλλῃ ὅτι θὰ τύχωμεν τῆς ἐξαιρετικῆς τιμῆς διὰ κοινοῦς θνητοῦς, νὰ γίνωμεν δεκτοὶ ἀπὸ τὸν Σουλτάνον.

Ἐνα ἀνακτορικὸν ἀμάξι, μὲ τέσσαρα θαναμάσια ἄλογα, μὲ χρυσοποίκιλτα χάμουρα καὶ μὲ ἀτλαζένιους βυσινιοὺς καναπέδες, μᾶς ὀδηγεῖ μέχρι τῆς δαντελωτῆς μας μαρίνης πύλης τῶν περιφημῶν ἀνακτόρων τοῦ Δολμά-Μπαξέ. Ἐχομε φορέσει διὰ τὴν περίστασιν τὴν «καλὴν στολήν μας» καὶ μὲ μίαν συγκίνησιν, ἀνάμικτον μὲ

φόβον, προχωροῦμεν πρὸς τὰ ἰσμερὰ πρόστοια τῶν ἀπεράντων κήπων, ὅπου πλανᾶται ἀκόμη τὸ αἱματηρὸν φάντασμα τοῦ Ἀβδὺλ Χαμίτ.

Χαιρετοῦμε μὲ τεμενάδες τοὺς παρατεταγμένους Τούρκους ἀξιωματούχους, αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, μὲ τοὺς ὁποίους τίποτε δὲν μᾶς συνδέει, καὶ πὺν μὴν παράξενη μοῖρα, ἡ μοῖρα τοῦ πολέμου, ἔχει κάμει συμμάχους μας.

Ὁ Χαλίφης μᾶς ὑποδέχεται μὲ πολλὴν καλωσύνην καὶ προσήκειαν. Εἶναι ἕνας ἄνθρωπος μὲ εἰρηνικὸν ἔξωτικόν, γλωμὸς ἀπὸ τὴν κλεισούρα, καὶ δὲν διατηρεῖ τίποτε ἀπὸ τὸ ὕφος ἐνὸς τρομεροῦ κατακτητοῦ. Μᾶς φαίνεται δὲν ξέρομε γιὰ τί πᾶς αὐτὸς ὁ ἀπόγονος τῶν ἐκπορθητῶν βασιλείων καὶ αὐτοκρατοριῶν, εἶναι μίαν ὥχρᾶ καὶ μακρυνὴ σημαγραφία τῶν τρομερῶν προγόνων του...

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν πληροφροῦμεθα ὅτι οἱ Σύμμαχοι μέχρι τῶν ὁποίων ἔχει φθάσει ὁ φοβερὸς θρόλος τοῦ κυβερνήτου τοῦ «Υ-11», ἔχουν ἐπισηρῶσει τὸ κεφάλι τοῦ Σπίγκελ ἀντὶ 100 κιλιάδων λιρῶν. Ὁ ὑποβρυχίος πόλεμος θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς ὡς πειρατικὸς καὶ ἐπομένως, οἱ κυβερνήται τῶν ὑποβρυχιῶν ὡς οἱ ἔσχατοι τῶν κακούργων. Ὁ πασδῆποτε, ἡ εἰδησις αὐτὴ δὲν φαίνεται νὰ ἐπηρεάζῃ διόλου τὸ κέφι τοῦ Σπίγκελ. Ἐνὸς τὸ ὑποβρυχίον μας καθιζάνεται καὶ ἐπισκευάζεται ἀπὸ εἰδικῶν γερμανικῶν συνεργειῶν εἰς τὸν ναύσταθμον τοῦ Κερατιοῦ, ἐπιφυλάσσεται αὐτῆς τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπραξίας μας, διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἀπὸ κοντὰ τὰ πολυύμηνα θέλητρα τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων. Περιδιαβάζομεν εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰ μουσεῖα, κάνομεν ἐκδρομὰς εἰς τὸν Βόσπορον καὶ τὰ Πειραικηπόνησα καί, γενικῶς, περνοῦμε ἕνα μῆνα ὄνειρώδους ζωῆς καὶ ἀλησμόνητον ἀνατολικῆς φιλοξενίας.

(Μεταῦθρον ἢ συνέχεια)

Παναγιώτης Νέσος
Καλαμάρας 21/5 Δεφ 1934

Μολαταῦτα, τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πληρώματος διεσώθη, περισυλλεγὲν ἀπὸ κάποιον γαλλικὸν ἀντιτοπιλικὸν, ποὺ εἶχε προστρέξει, εὐθὺς ὡς τὸ «Μάζεστι» ἐπλήγη.

Τὸ «Υ-11» συνέχισε τὴν περιπολίαν του πρὸ τοῦ Ἑλλησπόντου ἐπὶ δύο ἀκόμη ἡμερονύκτια, ἀναζητῶντας νέον θήραμα, ἀλλὰ δίχως νὰ τὸ συναντήσῃ! Οἱ ἄλλοι εἶχαν θέσει τὰς μεγάλας μονάδας των ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὀχυροῦ λιμένος τοῦ Μούδρου. Τὸ μικρὸν μας λοιπὸν σκάφος εἶχε κατορθώσει νὰ ἐκδιώξῃ αὐτοὺς τοὺς γίγαντας, εἰς τὴν πλέον κρῖσιμον στιγμὴν τῶν συμμαχικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν Καλλιπόλιν καὶ νὰ στεροήσῃ τοὺς Ἄζνακ ἀπὸ μίαν ἰσχυρὰν συνδρομήν.

Ποῖος θὰ ἐπίστευε ὅτι τὸ καρυδόφλουδὸ μας, αὐτὸ τὸ σκαφίδι μήκους 80 μέτρων, ἠμποροῦσε ν' ἀσκήσῃ μίαν τέτοιαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς ἐπιστρατείας τῶν Δαρδανελλίων καὶ ὅτι ἡ ἀπόφασίς, ποὺ ἐλάβανε ὁ Σπίγκελ εἰς τὰ ἀνοικτὰ τῶν ἰσπανικῶν ἀκτῶν, ὅταν δι-επιστώσαμε πὺς δὲν μᾶς ἐφθάνε τὸ πετρέλαιον, ἐπρόκειτο νὰ μεταβάλῃ τελείως τὴν σειρὰν τῶν γεγονότων τοῦ μεγάλου πολέμου; Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, τὰ μεγάλα πολεμικὰ σκάφη τῶν συμμαχῶν καὶ τὰ τρομερὰ τηλεβόλα των τῶν 380 δὲν ἐτόλμησαν πλέον νὰ ἐμφανισθοῦν πρὸ τῆς Καλλιπόλεως, ἰδίως ὅταν ἕνα δευτερον ὑποβρύχιον ἐστάλῃ ὑπὸ τῆς Γερμανίας εἰς βοήθειαν τῶν Τούρκων.

ΝΕΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Αἱ ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὴν ξηρὰν δὲν ὑπεστηρίχθησαν πλέον εἰμὴ ἀπ' τὰς μικρὰς μονάδας, ἀπὸ πλοῖα μὲ ἐλάχιστον βύθισμα, ποὺ δύσκολα τὰ εὗρισκε τορπίλλη.

Οἱ Τούρκοι εἶχαν ὀργανώσει μικρὰς βάσεις δι' ὑποβρύχια εἰς πολλὰ σημεῖα τῆς ἀκτῆς. Ἐπήγαμε καὶ περάσαμε τὴν ἡμέρα μας εἰς ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ καταφύγια καὶ ἐπεστρέψαμεν ἐν ὄψει τῆς Καλλιπόλεως, ἐπιζῶντες ματαίως νὰ ξανασυναντήσωμε θωρηκτὰ. Ἐπλεύσαμε κατὰ

μήκος τῶν δέκα μιλίων τῆς πολυκρότου αὐτῆς ἀκτῆς, ὅπου εἶχε διαδραματισθῆ μία ἀπὸ τὰς ἀγριωτέρας μάχας τῆς ἱστορίας... Τέλος τὴν 1ην Ἰουνίου τὸ «Υ-11» εἰσήλθεν εἰς τὰ Δαρδανέλλια, τῶν ὁποίων ἡ διεκδικησις ἐστοίχιζε τόσας ἀθλιότητας, τόσας συμφορὰς, τόσον αἷμα.

Εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Δαρδανελλίων μᾶς συμβαίνει κατὰ τὸ πολὺ δυσάρεστον. Μᾶς συνεπαίρνει μία ἰσχυρὰ δίνη τοῦ βυθοῦ καὶ μᾶς κἀνει νὰ χάσωμεν τελείως τὸν ἔλεγχον τῆς διακυβερνήσεως τοῦ σκάφους μας. Τὰ πλοῖα ἡμῶν στριφογυρίζου μεθ' ἡμῶν, τραντάζεται καὶ ἀνατινάσσεται. Οὕτε ἀηδάλια, οὕτε ἔλικες, οὕτε τίποτε δὲν ἠμποροῦν νὰ τὸ συγκρατήσουν. Τὰ ἔχομε χισμένα καὶ νομίζω ὅτι τὸ ἴδιο ἔχουν πάθει καὶ οἱ δεῖκτες τῆς βυθομετρῆσεως, τῆς ἀναδύσεως, τῆς πορείας, τοῦ προσανατολισμοῦ. Πηγαινοέρχονται ὅσα τρελλοὶ καὶ τὸ μόνον, ποὺ μᾶς δείχνουν, εἶναι ὅτι εὐρισκόμεθα ὑπὸ τὸ κράτος τῶν καπρίτσιων κάποιας μυστηριώδους καὶ ἀδαμάστου δυνάμεως, ποὺ μᾶς τραντάζει καὶ μᾶς ταλανίζει, διὰ νὰ διασκεδάσῃ.

Εἰς ΚΩΝ/ΠΟΛΙΝ

Ὁ Σπίγκελ νομίζει ὅτι ἤλθε ἡ τελευταία μας ὥρα. Συγκρατούμεθα εἰς τὸν πυργίσκον γερά, διὰ νὰ μὴν πέσωμεν καὶ νὰ μὴν κτυπήσωμεν. Τόσον ἰδρῶς μᾶς περιλούη, μὲ τὴν ἰδίαν ὅτι εἶναι δυνατόν αὐτὴ ἡ δίνη νὰ μᾶς παρασῶρῃ εἰς μεγάλη βᾶθην, ὅπου τὸ καρυδόφλουδὸ μας θὰ γίνῃ λυθῶμα, κάτω ἀπὸ τὴν τεραστίαν καὶ ἀδυσώπητον πίεσιν τῶν ὑδάτων.
(Ἀῦριον ἢ Συνέχεια)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Μὴ ἐπιτευχθεῖσθε ἀπαρτί-ας κατὰ τὴν ἑκατοκτον Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Α.Ε.Κ. τῆς 12 Ἀυγούστου, προσκαλοῦνται ἁπαντα τὰ μέλη ταύτης εἰς δευτέραν Γενικὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν 16ην τρέχοντος ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 8.30 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Δέσσης Κωνσταντινουπόλεως.

Θέματα :

Δογμοδοσία ἀποχωροῦντος Α. Σ.

Τροποποιήσις καταστατικοῦ Ἐγκρίσις προϋπολογισμοῦ.

Ἐκλογή νέου Δ. Συμβουλίου.

Ἐν τῷ Γραφείῳ

1934
1934
50. Νόμος Νέας Υψ. (26) & Αρ. 1934

ΤΟ ΥΠΟΒΥΧΙΟΝ - ΦΑΝΤΑΣΜΑ

Από την Φρικτήν του Πολέμου

Πρόσω ολοταχώς; 'Αλλά τότε, αφού έρρίψαμε την τορπίλην από τον πρόσθιο τορπιλλοβλητικόν σωλήνα μας, τούτο σημαίνει ότι κατευθυνόμεθα πρὸς τὸ τρέντω, πὸν καταβυθίζεται. Κοιτάζω μὲ τρέμον τὸν Σπίγκελ. Καταλαβαίνει τὴν ἀγωνιώδη σκέψι μου.

—Θὰ περάσωμε κάτω ἀπὸ τὸ θωρηκτὸν, πὸν βουλιάζει! μοῦ λέει βιαστικά. Δὲν θὰ σωθοῦμε ἀλλοιῶτικα.

'Η μανούβρα αὐτὴ ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἓνα σάλτο μορτάλο. Τὸ ὑποβύχιον πλέει ὀλοταχῶς, εἰς μέγα βάθος, ἀκολουθώντας τὴν πορείαν πὸν διέγραψε πρὸ ὀλίγου ἢ θανατηφόρος τορπίλην του.

'Ημποροῦμε νὰ πέσωμε ἐπάνω στὸ θωρηκτὸ, πὸν καταβυθίζεται, καὶ νὰ γίνωμε συντρίμματα.

'Ημποροῦμε νὰ πλακωθοῦμε ἀπὸ τὴν χαλύβδινη καρὶνα του, τὴν ὥρα πὸν βουλιάζει.

Τότε τὸ «Υ—11» δὴ καταβυθιστῆ μαζί με τὸ δέμα του εἰς ἓνα φρικτὸ ἀνιπλεγμα, δὴ εὐρη κοντὰ εἰς τὸν πληγέντα θαλάσσιον κολοσσὸν τὸν θάνατον...

'Αλλὰ δὲν συμβαίνει τίποτε τέτοιο. Τὸ πλοῖον βουλιάζει πολὺ ἄσπᾶ. Περνοῦμε ἀπὸ κάτω, βλέπομε τὴν φοβερὴν σκιά του ἀπὸ πάνω μας, ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ πυργίσκου μας καὶ τὸ αἶμα μᾶς παγώνει τὶς φλέβες... 'Ἐπειτα περνοῦμε! 'Ἐχομε σωθῆ ἔχομε θριαμβεύσει. 'Ακούομε ἀκόμη τοὺς ἔλικας τῶν ἀντιτορπιλικῶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἐξεσφενδονίσασαμε τὴν τορπίλην. 'Η μανούβρα μας ἦτο τόσον ἀπρόοπτος καὶ ριψοκίνδυνος, πὸν ὁ ἔχθρὸς οὐ κἄν ὑποπτεύθη καὶ μᾶς ἀφίνει ἡσύχους.

Εἰς τὴν κατάδυσιν μεγάλου βάθους, ἀπομακρυνόμεθα γρήγορα δίχως νὰ τολμήσωμε νὰ βγάλωμε τὸ περισκόπιόν μας. 'Όταν ἀνερχόμεθα εἰς θέσιν περισκοπικῆς καταδύσεως, εἴμεθα πλέον πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὸ σημείον, ὅπου συνέβη ἡ καταστροφή τοῦ «Τριόμφ».

Ο ΚΟΛΟΣΣΟΣ ΑΝΕΤΡΑΠΗ

Πολὺ ἀργότερα, ἔμελλε νὰ μάθωμε λεπτομερείας τοῦ καταπληκτικοῦ κατορθώματός μας εἰς τὸν λιμένα. Τὸ

θωρηκτὸν πὸν εἶχαμε τορπιλλοῦσι ἦτο πράγματι τὸ «Τριόμφ», τὸ ἴδιον σκάφος 12 χιλιάδων τόννων πὸν ἔφερε 32 τηλεβόβα. Εἶχε ἔλθει εἰς τὰ Δαρδανέλλια, ἀφοῦ μετέσχε εἰς τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Τοίγρι Ταῦ, εἰς τὰ κινεζικὰ ὕδατα. Εὐρίσκειτο πρὸ τοῦ Ἑλλησπόντου ἀπὸ μακρῶ ἤδη χρόνου, βομβαρδίζοντας τὰ τουρκικὰ χαρακώματα καὶ συντρίβοντάς τα κάτω ἀπὸ τὸ πῦρ τοῦ βαρέος πυροβολικοῦ του.

'Ἐνα πικρὸν δίκτυον ἀπὸ νάρκας ἐπροσάτευσεν ὀλόκληρον τὸν πλωτὸν γίγαντα ἀποτελεσματικῶς ὅπως ἐνόμιζαν οἱ Ἄγγλοι, ἀπὸ τὰς ὑποβρυχίους ἐπιθέσεις. Οἱ Σύμμαχοι ἠσθάνοντο ἑαυτοὺς ἀπολύτως ἐν ἀσφαλείᾳ χάρις εἰς τὰ μέτρα πὸν εἶχαν λάβει, καὶ λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν ἐπίστευαν ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρχει ἓνας κορυφαίος εἰς αὐτὰ τὰ μέρη.

Εἰς τὰ χαρακώματα τοῦ Τσαλέ—Καλέ Ἀζνάκ, οἱ Ὀθωμανοὶ ἐπολεμοῦσαν ἐκεῖνο τὸ πρῶν με μίαν πρωτοφανῆ λύσαν.

Τὰ ἄγγλικὰ ἀποικιακὰ συντάγματα με νέον θάρρος εἶχαν ριφθῆ εἰς τὴν ἐξόρησιν των, διότι ἦτο πλέον βέβαιον ὅτι ἡ τουρκικὴ ἄμυνα καθημερινῶς ἐλύγιζε καὶ ἐξησθένιζε καὶ ὅτι ἡ κατάληψις τῶν περιφερῶν ὀχυρῶν τῶν Δαρδανελίων ἐπέκειτο. Οἱ Τοῦρκοι ἠμύνοντο με ὅλας των τὰς δυνάμεις, ἀλλὰ τὸ βαρὺ πυροβολικὸν τοῦ στόλου, ἔθρανε κἀθε των προσπάθειαν πρὸς ἀντεπίθεσιν.

(Συνέχεια αὔριον)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

Τὸ ἄνω πάτωμα τοῦ ἐπι τῆς ὁδοῦ Ὀμοιοῖας οἰκημάτων (πρῶην Δέσχη Ποντίου) ἀποτελοῦ μενον ἀπὸ μίαν πολυτελῆ αἴθουσαν, Γραφεῖον κουζίνας καὶ λοιπὰ χρεῖά ὄδη, ὡς καὶ μετὰ πλήρους ἡλεκτρικῆς καὶ ὑδραυλικῆς ἐγκαταστάσεως.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ Ἀβραάμ Τοῦρὸν Κουντιουριώτην 37.

ΤΟΚΑΛΟΝ

Η περίπτωση M. Kadhon -
 10 Απρ. 1934

Συνωμίλησα μετά τὸν πόλεμον εἰς τὸ Ἀμβούργον μετὰ τὸν ναύαρχον Βίλελμ Τάγκερτ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τῶν γερμανικῶν δυνάμεων ἐν Τουρκίᾳ.

«Ὁ τορπιλλισμὸς τοῦ «Τρίομφ», μού εἶπε, ὑπῆρξεν ἕνα θέαμα τόσοσ τρομακτικόν, ποὺ ἐπὶ μακρὰ λεπτὰ τῆς ὥρας εἶχε σταματήσει ἡ μάχη εἰς τὴν ξηράν. Ἐπάνω εἰς τοὺς λόφους τῆς Καλλιπόλεως, οἱ στρατιῶται καὶ τῶν δύο στρατοπέδων εἶχαν λησμονήσει ὅτι ἦσαν ἐχθροί, εἶχαν προβάλλει ἀπὸ τὰ χαρακώματα καὶ εἶχαν τὰ μάτια καρφωμένα εἰς τὸ τερατώδες πυροτέχνημα τῆς τορπίλλης μας. Ἐμειναν ἔτσι, σὰν ὑπνωτισμένοι, κοιτάζοντες πρὸς τὴν θάλασσαν, μέχρις ὅτου ὁ κολοσσὸς ἐκεῖνος μετὰ τοὺς χαλυβδίνους πύργους ἐξηφανίσθη. Τότε μόνον ἐπῆδησαν καὶ πάλιν εἰς τὰ χαρακώματα καὶ ἤχησαν ἡ ἀλληλοσκοτώνωσις!»

Ἡ βόρειος ἄκρη τοῦ Αἰγαίου ἐμυρμηκίσθη ἀπὸ πολεμικὰ καθ' ὅλον τὸ ἀπογευματῆς ἡμέρας τοῦ τραγικοῦ τορπιλλισμοῦ. Τὸ σῆμα τοῦ κινδύνου εἶχεν ἐκπεμφθῆ πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις καὶ ὅλαι αἱ διαθέσιμοι συμμαχικαὶ μονάδες εἶχαν προστρέξει ἐκεῖ. Ἐκατοντάδες πολεμικῶν πλοίων ἀναζητοῦν παντοῦ τὸ μικρὸν μας θανατοῦργον «Υ11», ποὺ εἶναι κρυμμένο κάτω ἀπὸ τὰ κύματα. Κάθε φορὰ, ποὺ βγάζομε γιὰ δύο στιγμὰς μόνον τὸ περισκόπιόν μας, βλέπομε ἀπὸ παντοῦ ἐχθρικὰ καράβια νὰ μᾶς ζῶνουν.

Ἀναγκασόμεθα νὰ περιμένομε τὴν νύκτα. Καταδυόμεθα εἰς μεγάλο βάθος καὶ μαλακὰ ἀφίνομε νὰ πλαγιάσῃ τὸ ὑποβρυχίον μας εἰς τὸν πυθμένα. Ἀνερχόμεθα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὴν νύκτα, ἀφοῦ ἀπομακρυνόμεθα ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνον ζώνην. Οἱ μπαταρίες μας ἔχουν τελείως ἐξαντληθῆ. Ἐχομε μείνει μέσα στὸ νερὸ 28 ὁλόκληρες ὥρες!

Τὴν στιγμήν τῆς ἀναδύσεώς μας, ὁ ἀέρας, εἰς τὸ ἔσω τερικόν τοῦ χαλυβδίνου σκα

φιδίου μας εἶναι τόσοσ μολυσμένος, ποὺ μόλις ἠμποροῦμε ν' ἀναπνεύσωμε. Εἶμεθα ὅλοι ἐξητλημένοι, ἄρρωστοι, ἀξιοθρήνητοι, δὲν μποροῦμε νὰ κάνωμε τὴν παραμικρὰν προσπᾶθειαν. Ὅταν βγαίνομε εἰς τὴν γέφυραν, ἀναπνέομε τὸν καθαρὸν ἀέρα, ὅπως, μισοπεθαμένοι ἀπὸ τὴν δίψαν, ὅδοιπόροι τῆς ἐρήμου θὰ ἐπιναν τὸ δροσερὸ νεράκι μιᾶς καθάριας πηγῆς. Σαναγεμίζομε τὶς μπαταρίες μας καὶ μένομε εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὸ ὑπόλοιπον τῆς νυκτός.

ΤΟ ΚΟΥΝΟΥΠΙ ΤΟΥ ΜΥΘΟΥ

Τὸ ἄλλο πρωὶ τοῦ «Υ-11» ἐπιχειρεῖ μίαν μεγάλην ἐξερεύνησιν. Πηγαίνομε εἰς ἀναζητήριον τοῦ ρωσικοῦ καταδρομικοῦ «Ἀσκολντ», τὸ ὁποῖον διεκρίναμεν εἰς τὸ Αἰγαῖον ἐρχόμενοι. Ἀκολουθοῦμε τὸ δρόμον, ποὺ ἐκάμαμε τὴν προηγουμένη ἡμέραν, μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ συναντήσωμε καὶ θὰ τορπιλλίσωμε τὸ ρωσικὸν σκάφος. Δὲν τὸ ἀνακαλύπτομε πουθενὰ καὶ ἐπιστρέφομε.

Ὅταν πέφτῃ ἡ νύκτα, τὸ «Υ-11» βάζει πλώρη πρὸς δυσμὰς, ὅπως ὁ ἐγκληματίας, ποὺ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν τόπον, ὅπου διέπραξε τὸ κακοῦργημά του.

Ἡ ἡμέρα ἀνατείλλει ἐπ' αὐτὸν μὲν θάλασσα ἀρκετὰ ταραγμένη. Νὰ ἡ ἀκτὴ, αἱ γραμμαὶ τῶν χαρακωμάτων εἰς τοὺς λόφους, ἡ αἵματοκυλισμένη χερσόνησος. Ἄλλὰ πουθενὰ θωρηκτόν! Πολλὰ σκάφη, ἀλλὰ κανένας πλωτὸς κολοσσός!

Περιπλέομε μετὰ προσοχὴν, κόβομε βόλτες, εἶχομε ματιὰς μετὰ τὸ περισκόπιόν μας. Ματαίως ἀναζητοῦμε τὸν στόχον, ποὺ θέλομεν.

(Συνέχεια αἰθίου)

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΔΙ' ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ

Τὸ Πρακτορεῖον αὐτοκινήτων Ἰωάννου Μουσαμὰ διαθέτει αὐτοκίνητον καθ' ἐκάστην διὰ τὰ λουτρά Ἐλευθερῶν. Ἡ ἐκεῖθεν ἐπιστροφή κανονίζεται ἀναλόγως τῆς διαθέσεως τῶν πελατῶν.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου)

ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ - ΦΑΝΤΑΣΜΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΡΙΚΗΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἀσφαλῶς αὐτοὶ οἱ γίγαντες τῆς θαλάσσης δὲν θὰ ξαναέλθουν πιά ποτὲ εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, διὰ νὰ συνεχίσουν ἐπὶ ἡμέρας τὸν τρομακτικὸν βομβαρδισμόν τῶν Δαρδανελίων. Τὸ μικροσκοπικὸν «Υ-11», ὅπως τὸ κουνουπι τοῦ μύθου ἔτρεψε τοὺς ἀγέμωχους λέοντας εἰς τὴν φυγὴν!

Οἱ Τούρκοι θὰ ἠμπορέσουν τώρα ν' ἀντιμετωπίσουν τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα, ποὺ δὲν προστατεύονται πλέον ἀπὸ τὰ βαρῆα τηλεβόλα τῶν νηρέτων.

Ἡ ἐλπίς τοῦ Κάτσερ ἐπραγματοποιήθη. Οὐσιαστικῶς, ἡ συμμαχικὴ ἐπίθεσις κατὰ τῶν Δαρδανελίων ἐσπασε!.

Κατευθυνόμεθα πρὸς δυσμὰς, πρὸς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἑλλης, εἰς τὴν ἀκρὴν τῆς χερσονήσου.

— Ὑπάρχει καὶ ἐκεῖ κάποιο λέγω εἰς τὸν Σπίγκελ, καθὼς παρατηρῶ εἰς τὸ περισκόπιον.

Πραγματικῶς, εἰς τὴν ἀκτὴν παρατηρεῖται μία ἐξαιρετικὴ κίνησις. Ἐνεργεῖται ἀποβιβάσις στρατευμάτων. Πολλὰ μεγάλα μεταγωγικὰ εἶναι ἠγκυροβολημένα κοντὰ εἰς τὴν ἀκτὴν καὶ δὲν εἶναι μόνα. Εἰς πεντακοσίων μέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἀκτῆς εὐρίσκεται ἓνα μεγάλο θωρηκτὸν τύπου «Μάζεστικ». Μὲ τὰ τηλεβόλα του, ποὺ εὐρίσκονται ἐν δράσει, προστατεύει τὴν ἀποβίβασιν. Κατὰ μίαν παράξενην τύχην, ὅπως καὶ εἰς τὴν περιήπτωσι τοῦ «Τριόμφ», πρόκειται περὶ τοῦ πρωτοτύπου, εἶναι τὸ ἴδιο τὸ «Μάζεστικ».

Ἡ ὑποβρύχιος περιπέτεια τῶν τελευταίων ἡμερῶν εἶχε τὸ ἀποτελέσμα της.

Τὸ «Μάζεστικ» εἶναι τριγυρισμένο ἀπὸ ἓνα πυκνὸν προπέτασμα τορπιλλοβόλων παντὸς εἶδους. Εἶναι δύσκολον ὄχι μόνον νὰ τὸ πλησιάσωμεν, ἀλλ' ἀκόμη εἶναι πιθανὸν νὰ πλήξῃ κάποιο ἀπὸ τὰ μικρὰ σκάφη. Ἡ μανοῦ

βρα, ποὺ πρόκειται νὰ κἀνομε, εἶναι ἐξαιρετικὰ πολὺ πλοκος.

Εὐτυχῶς ὅτι δὲν ἔχομε τὸ μειονέκτημα τῆς ἡρεμῆς θαλάσσης. Ὁ ἀέρας, φρεσκαρισμένος γιὰ καλὰ, ἔχει σηκώσει ἀφρισμένα κύματα κα' ἔτσι, ἅς τὸ ἐλπίζωμε, τὸ περισκόπιόν μας δὲν θὰ φανῇ.

Ξαναβάζομε γιὰ λίγες στιγμὲς μόνον τὸ «σπαράγγι» μας.

— Εὐρισκόμεθα εἰς ἀπόστασιν 600 μέτρων, μοῦ λέγει ὁ Σπίγκελ. Θάρρῶ πὼς εἴμεθα εἰς καλὴν θέσιν.

Τὸν ξαναβλέπω, σὺν πάντεσιν ἡμεῖς, ἐκείνον τὸν γενναῖον πολεμιστὴν, νὰ γελᾷ εὐχάριστος μετὰ τὸ νέον κατόρθωμα, ποὺ ἐτοιμάζετο νὰ κἀνῃ. Ἀκόμη ἓνα νηρέτω καταβυθισμένον εἰς τὸ ἐνεργητικὸν μας. Καὶ καταβυθισμένον πῶς; Κατόπιν πραγματικῶν καὶ φοβερῶν κινδύνων, κατόπιν τομηρῶν καὶ ἀπιστεῦτων περιπετειῶν! Αὐτὸ εἶναι ἀκοιβδῶς ἐκεῖνο, ποὺ μεθὰ τὸν Σπίγκελ.

Ἐὰν τὸ «Μάζεστικ» εὐρίσκειται μόνον, ἀπροσάτευτον ἀπὸ νάρκας καὶ ἀντιτορπιλικὰ, ἡ χαρὰ τοῦ κυβερνήτου μας δὲν θὰ ἦτο τόση. Ὁ θρίαμβος μας θὰ ἦτο ὀλιγώτερον ἐνδοξο!

Ρίχνομε νέα ματιὰ εἰς τὸ περισκόπιον. Τὸ θωρηκτὸν προσφέρει ὠραῖον σκόρον. Ἄλλὰ γύρω του ὅμως σὺν τρελλὰ τρέχουν τὰ μικρὰ αὐτὰ σκάφη, καὶ κάθε τόσον φράζουν τὸν δρόμον, ποὺ μέλλει ν' ἀκολουθήσῃ ἡ τορπιλλή μας. Ἐκτὸς τούτου ὑπάρχει γιὰ μᾶς καὶ ὁ ἄλλος τρομερότερος κίνδυνος. Καθὼς ἀναδύομεθα εἰς βαθμὸν, ὥστε τὸ περισκόπιόν μας νὰ βγαίῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ συγκρουσθοῦμε. Κατὰ τὴν τύχην, ἢ ἀφοῦ μᾶς εἶδε κάποιο ἀπὸ τὰ ἀντιτορπιλικὰ εἶναι πιθανὸν νὰ πέσῃ ἐπάνω μας καὶ νὰ θρυμματίσῃ! Κάθε φορὰ ποὺ ἀνεβαίνομε, γιὰ νὰ κοιτάξωμε, τὸ τυποκάρδι μας εἶναι ἀφάνταστο. Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν περιμένομε ν' ἀκούσωμε τὸν τρομερὸν κρότον τῆς συγκρούσεως. Κοιτάζομε.

(Συνέχεια αὔριον)

Ἡ "Μανὴνὰ Νόα" Κάλβαν (25) 11 Δεφ. 1934

ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ - ΦΑΝΤΑΣΜΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΡΙΚΗΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τότε.. τότε δὲν ἔχομε παρὰ νὰ περιμένωμε ἐδῶ κάτω τὸν ἀργὸν ἐξ ἀσφυξίας θάνατον, ἐνῶ γύρω ἀπὸ τὸν τάφον μας, μέσα εἰς τὰ κύματα, θὰ ἔχουν στήσει ἀτέλειωτον χορὸν τὰ φαντάσματα ἑκατοντάδων θυμάτων τῶν τορπιλλῶν μας.

Ἔστερα ἀπὸ τὸν πρῶτον φόβον, ὁ Σπίγκελ μολαταῦτα συνέρχεται.

Διατάσσει νὰ ἀνάψουν αἱ ἐπικουρμαὶ λυχνίαι καὶ νὰ γίνῃ ἡ διαπίστωσις τῶν ἀβυρῶν μας.

Ἄλλο εἶνε ἐν τάξει. Μόνον τὰ μηχανήματα ἀναδύσεως καὶ καταδύσεως δὲν λειτουργοῦν. Μυστηριωδῶς πως μία νάρκη ἐξεργάγη πολὺ κοντὰ μας. Ἡ κατάστασις δὲν εἶνε ὁμολογουμένως εὐχάριστος. Ἡμποροῦμεν μὲν ν' ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὸ μέρος, ποὺ εὐρισκόμεθα, ἀλλὰ πῶς εἰς κατάδυσιν 20 μέτρων, δίχως νὰ ἠμποροῦμεν νὰ ἀνασθῶμε.

Φαντασθῆτε τὴν ἀπελπίσιν μας. Εὐρισκόμεθα εἰς μίαν ἐχθρὴν θάλασσαν, σπασμένην μὲ νάρκας καὶ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ μένωμε εἰς τὸν βυθὸν, δίχως νὰ ἔχωμε καμμίαν ἐλπίδα, ὅτι τὸ σῆμα τοῦ κινδύνου, ποὺ θὰ ἐκπέμφωμεν θὰ τὸ ἀντιληφθῆ φιλικὸν σκάφος.

Ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους προσπαθοῦμε νὰ ἐπιδιορθώσωμε, ἔστω καὶ προχειρῶς, τὴν βλάβην καὶ μὲ τὰ πολυὰ, κατορθώνομε τέλος κάτι.

Ἡμποροῦμεν τώρα νὰ ἀνέλθωμε εἰς θέσιν περισσοπικῆς καταδύσεως.

Ἀποφασίζομε νὰ ξαναπεράσωμε ὅσον τὸ δυνατόν γρηγορώτερα τὰ Λαρδαγέλια, ἐλπίζοντας παρὰ πάσαν πιθανότητα, ὅτι κανένα ἐχθρικὸν πλοῖον δὲν θὰ μᾶς ἀποτελειώσῃ.

Ἄλλ' ὁ Ποσειδὼν μᾶς εὐνοεῖ καὶ δίχως καμμίαν δυσάρεστον ἐκπληξιν ἐπιστρέ-

φομεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ἀργότερα ἐπληροφωρήθημεν ὅτι τὰ ἀγγλικὰ βοηθητικὰ πλοῖα εἶχαν πανηγυρίσῃ μετὰ τὴν καταβύθισίν μας. Εἶχαν ἀντιληφθῆ, φυσικὰ τὴν ἐκρηξίν τῆς νάρκης, εἶχαν ἰδῆ τὴν στήλην τοῦ νεκροῦ, ποὺ ὑψώθη εἰς τὸ μέτρος, ὅπου διέκριναν τὸ περὶ σκοπίόν μας καὶ ἐπίστευσαν ὅτι ὁ τρομερὸς κουρσάρος τοῦ βυθοῦ, ποὺ εἶχε τορπιλίσει τοὺς κολοσσοὺς «Τρομφ» καὶ «Μάξερτικ» εἶχε ὑποστῆ τὴν ἰδίαν τύχην.

Αὕτη ἡ πλάνη τῶν Ἀγγλων μᾶς ἤτο ἑξαιρετικὸν εὐχάριστος.

Ἡ εὐχὴ τῆς καταβύθισεως τοῦ «Υ-11» θὰ ἐγένετο γνωστὴ εἰς τοὺς πλοῦτους τῶν ἐμπορικῶν σκαφῶν καὶ τοὺς κυβερνήτῶν πολεμικῶν καὶ τὰ προφυλακτικὰ μέτρα εἰς τὴν Μεσόγειον θὰ ἐγαλαροῦντο. Ὁμῶς ἐκ τούτου, προτοῦ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν βάσιν μας τὴν Βιλελμσχάβεν, ἀπεφασίσαμε νὰ κάμωμε ἕναν καρποφόρον περίπλου τῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου.

Αἱ περιπέτειαι μᾶς κατὰ τὴν περιπολείαν μας αὐτὴν ἦσαν πολλαὶ ἄλλ' ἡ σπουδαιότερα καὶ δραματικώτερα πῆρξεν αὐτὴ ποὺ μᾶς συνέβη μὲ τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοον «Χόρτικ».

Εὐρισκόμεθα εἰς τὰ ἀνοικτὰ τῆς Σικελίας, ὅχι πολὺ μακρὰ ἀπὸ τὴν Μεσσηνίαν, ὅταν ὁ Σπίγκελ ἀντελήφθη ἕνα ἀγγλικὸν σκάφος 1000 περιπυ τόννων.

—Ἐχομε 18 ὥρας νὰ καταβυθίσωμε πλοῖον, μὴ εἰπεν. Ἡ τύχη μᾶς στέλλει μὴ ἀνδιακοπὴν τῆς μονοτονίας τοῦ ταξιδίου μας. Εἴμεθα ἐν ἀναδύσει καὶ μὲ τὸ κανόνα μας στέλλομε μίαν ἀσφαιρον βολὴν προειδοποιητικὴν πρὸς τὸ ἀτμόπλοον Ἄντι νὰ σταματήσῃ ἀμέσως ἐξακολουθεῖ ἀναιδέστατα τὸν δρόμον του. Αὐτὸ μᾶς νευριάζει.

(Ἀῦριον ἢ συνέχεια)

Handwritten notes in the left margin: "Rovis & Nda" and "51 18/4/939".

Ἄλλοιμονον! Τὸ μικρὸ χαλύβδινον σκάφος μας, δὲν ἔχει θέσιν διὰ περισσοτέρους καὶ ἐμᾶς τοὺς 32 τοῦ πληρώματος, μόλις μᾶς χωρεῖ... Δυστυχῶς κανένα ναυαγὸν δὲν ἠμποροῦμε νὰ σώσωμε. Καμμίαν συνδρομὴν δὲν ἠμποροῦμε νὰ προσφέρουμε σ' αὐτοὺς τοὺς μελλοθανάτους συνανθρώπους μας ποὺ δὲν τοὺς μισοῦμε καὶ ποὺ δὲν μᾶς μισοῦν... Αὐτὴ ἡ ματαία ἀγωνία δὲν ἠμπορεῖ νὰ παραταθῇ. Εἶναι πολὺ ὀδυνηρὸν τὸ θέαμα αὐτὸ τὸν ἀνδρῶν, ποὺ διαπληκτίζονται καὶ γραπώνονται μὲ ἐλπίδες. Μὲ μαύρη καρδιά, ὁ Σπίγκελ διατάσει κατὰδυσιν.

Καὶ τότε συμβαίνει κατὰ τὸ ἀπερίγραπτον, τὸ φοβερόν, μία δαντικὴ σκηπὴ φρίκης, τῆς ὁποίας τὸν συγκλονιστικὸν πόνον κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἰπῇ. Ἄλλο φρονες, οἱ ἄνδρες πιάονται σφικτὰ γύρω ἀπὸ τὸ ὑποβρύχιόν μας, μουγκίζοντας κλαίοντας. Καθὼς κατεβαίνομε εἰς τὸν πυργίσκον, ἀκούομε μὲ σπαραγμένη ψυχὴν πένθιμον συναυλιαντῶν γοερῶν αὐτῶν θρήνων. Ἔνας ἀνάτης φωνάζει:

— Μὰ εἰσθε θηρία; Δὲν ἔχετε σεῖς μάννα στὴν πατρίδα νὰ καρτερᾶ τὸ γυρισμό σας;

Τὸ καυμένο τὸ παλληκάρη!

Πόση τραγικὴ εἶναι ἡ ἀφέλειά του!

Τὸ παράθυρο τοῦ πυργίσκου μας κλείνει καὶ μᾶς ἀπομονώνει ἀπὸ ἐφιαλτικῶν δρᾶμα. Τὸ «Υ-11» καταδύεται σιγαλά, παρασύροντας εἰς τὸν βυθὸν τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ μάταια ἐκρατήθησαν ἀπὸ αὐτὸ, διὰ νὰ σωθοῦν.

Μὲ βαρὺ πένθος στὴν καρδίᾳ ἀπομακρυνόμεθα γρήγορα ἀπὸ τὸν τόπον τῆς φρικτῆς τραγωδίας...

Τὴν 12ην Αὐγούστου, ἕνα θαυμάσιο καλοκαιρινὸ πρωῒ, τὸ «Υ-11» εἰσέπλεεν ἐν ἀναδύσει εἰς τὸ Βιλεμσχάβεν, ἀφ' οὗ κατεβύθησε κατὰ τὸ μεγάλο ταξίδι του μέχρι Δαρδανελλίων συμμαχικᾶ

σκάφη χωρητικότητος διπλάσιας ἀπὸ ἐκείνην, ποὺ εἶχε κάποτε ὀλόκληρος ἡ ἀήτητος Ἰσπανικὴ ἀρμάδα!

Οἱ Ἄγγλοι, ἱπποτικοὶ ἀντίπαλοι δὲν μπόρεσαν παρὰ νάναγωνοῦσαν τὸ μέγα κατόρθωμα αὐτοῦ τοῦ ταξιδίου μας καὶ τὸ ἐχαρακτήρισαν ὡς ἕνα ἐκ τῶν μεγαλυτέρων ναυτικῶν ἄθλων, ποὺ ἐπετελέσθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Εἰλικρινῶς συνεκινήθη, ὅταν τὸ 1919 ἐδιάρξατο εἰς τὴν ἐπισημον ναυτικὴν ἱστοριογραφίαν, ποὺ ἐδημοσίωσεν ὁ διαπρεπὴς Ἄγγλος ἀγγραφεὺς Κόμππεττ, τὴν ἐξῆς περιγραφὴν:

ΑΓΓΛΙΚΟΙ ΕΠΑΙΝΟΙ

«Ὁ βρετανικὸς στρατὸς καὶ στόλος αἰσθάνονται πραγματικὸν θαυμασμὸν διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον τὸ «Υ-11» ἐπετέλεσε τὸν ἄθλιόν του εἰς τὰ Δαρδανέλια. Δὲν ἠμποροῦσε νὰ ζητήσῃ τίποτε τὸ καλύτερον κανεὶς ἀπὸ ἕνα κυβερνήτην ὑποβρυχίου. Ὁ ἀντιπλοίαρχος Σπίγκελ, αὐτὸς ὁ γενναῖος ἀξιωματικὸς, κατόρθωσε νὰ ὀδηγήσῃ τὸ «Υ-11» εἰς τὴν Μεσόγειον, παρὰ τὰς τεραστίας δυσχερείας, ποὺ παρουσάζει ἕνα παρόμοιον ἐγχεῖρημα. Κατέδειξε τοιοῦτο τρόπον ὅτι ἦτο δυνατόν, μολοντοὶ ἀπίστευτον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, νὰ ὀδηγηθῇ ἐν ὑποβρύχιον μέχρι τῆς Ἄδριατικῆς, δίχως νὰ τύχη σημαντικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ καθ' ὅδον. Καταπλεύσας εἰς Κάρταρον τὴν 15ην Μαΐου, μὲ ἐλαχίστας λίτρας πετρελαίου, ἔμεινεν ἐκεῖ μίαν ἐβδομάδα, διὰ ν' ἀποπλεύσῃ διὰ τὰ Δαρδανέλια.

»Κανεὶς δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν τεραστίαν ἡθικὴν ἐπίδρασιν, ποὺ εἶχεν αὐτὸς ὁ ἀξιοσημειώτος ἄθλος ἑκατοντάδες χιλιάδων Τούρκων στρατιωτῶν, ἀπογοητευμένων ἀπὸ τὰς συνεχεῖς ἀποτυχίας, τὰς ἥττας καὶ τὰς ἀπωλείας, μὲ ἐκμηδενισμὸν τὸ ἠθικὸν των, λόφου τοῦ συνεχοῦς βομβαρδισμοῦ τοῦ στόλου, παρέστησαν εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν σκαφῶν ἐκείνων, ποὺ ἐφοβοῦντο ὅσον τίποτε περισσότερον.

(Ἀῤῥιον ἢ συνέχεια)

Handwritten notes in the left margin:
 Η Βρετανία Νῆα
 Κολοκωνί (11) 24 Aug 1915
 Δ

Η Πρωτοβία Νέα" Β. (4) 17 Aug. 1934

Ἀποπλόμεν τὴν 4ην Ἰου-
 λίου. Διασχίζομεν ἄνευ ἐπεισο-
 δίου τινός τὴν Θάλασσαν τοῦ
Μαρμαρᾶ καὶ τὰ Δαρδανέλλια.
 Εἰς τὰ ἀνοικτὰ τῆς Καλλιπόλε-
ως, συναντῶμεν μίαν ἀρκετὰ κα-
 λὴν λείαν: Εἶναι τὸ «Καρτίζ»,
 γαλλικὸν μεταγωγικὸν 5000 τόν-
 νων, ποὺ ἔχει μόλις ἀπαλλαγῆ ἔ-
 νος φορτίου πυρομαχικῶν καὶ ἔ-
 τοιμάζεται ν' ἀναχωρήσῃ.

Μερικὲς κατ'ἀλληλες μανοῦ-
 βρες καὶ ἐδρισκόμεθα εἰς θέσιν
 ἐκσφενδονίσεως τορπίλλης:

—Πῦρ!

Τὸ θανατηφόρον βλήμα μας
 πηγαίνει ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν
 σκοπὸν του. Εἰς τὸ περισκόπιον
 βλέπω μίαν στήλην ὕδατος νὰ
 ὑψώνεται ὡς τὴν κορυφὴν τῶν
 ξαρτιῶν καὶ νὰ πέφτῃ, σὺν πα-
 ράξενοσ καταρράκτης, πάνω στὴ
 γέφυρα. Τὸ σκάφος κλίει καὶ
 ἀρχίζει νὰ ἐξαφανίζεται. Ἡ
 πλώρη του βγαίνει καθέτως ἀπὸ
 τὸ νερὸ. Τὰ νερὰ εἰς τὸ αἶμα τὸ
 σημεῖον εἶναι ῥηχά. Ἡ πύ-
 μνη τοῦ σκάφους μπηγαίνει εἰς
 τὴν ἄμμον τοῦ πυθμένος. Ἐνῶ
 ἡ πλώρη του ἐξακολουθεῖ ἀκό-
 μη νὰ βλέπῃ πρὸς τὸν οὐρανὸν.

Μία δευτέρα ἐκρηξίς τῶν λε-
 βήτων καὶ τὸ σκάφος κομματια-
 σμένο στα δύο, πηγαίνει νὰ συ-
 νατήσῃ τὰς ἀθηναϊκὰς τριήρεις
 καὶ τὰ κουρσάρικα τῶν Λενβαν-
 τῶν!

Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Σταθμεύομεν εἰς μίαν μικρὰν
 τουρκικὴν βάραν δι' ὑποβύχια
 καὶ εἴπειτα ξαναφεύγομε. Τὸ «Υ-
 —11» ξαναγυρίζει πρὸς τὴν
 Καλλιπόλιν, πρὸς αὐτὴν τὴν στε-
 νὴν λωρίδα τῆς γῆς, ὅπου
 αἱ μάχαι ἐξακολουθοῦν λυσσα-
 λέαι καὶ πρὸ τῆς ὁποίας κατε-
 βυθίσσαμεν τὸ «Τρίομφ» καὶ τὸ
 «Μάζεστικ». Δὲν ἀντέχουεν εἰς
 τὸν πειρασμὸν ν' ἀναζητήσωμεν
 καὶ τρίτον ἀγγλικὸν θωρηκτόν.

Ἀλλὰ δὲν ὑπόχρει οὔτε ἓνα
 πολεμικὸν πλοῖον. Μερικὰ μό-
 νον βοηθητικὰ ἐλαφρὰ πλοῖα
 περιπολοῦν ἐκεῖ κοντὰ, μὲ τὰ
 μικρὰ κανονάκια τῶν στήν γέφυ-
 ρά τους, πρὸ φάινονται σὺν ψευ-
 τικά. Τὰ πορατηροῦμε μὲ τὸ πε-
 ρισκόπιόν μας, ὅταν—ὦ κατά-
 πληξίς!—τὸ ἓνα στρέφει αἰφνι-

δῶς τὴν πλώρη κατὰ πάνω μας
 καὶ πλέει ὀλοταχῶς.

Ἀφότου οἱ Ἄγγλοι κατεβύ-
 θισαν τὸ «Υ—9» μὲ τὴν μέθο-
 δον τῆς συγκρούσεως, τὸ ἔχουν
 μανία, μόλις ἀντιληφθοῦν τὸ
 «σπαράγγι», νὰ βάζουν πλώρη ἔ-
 πάνω του, πιστεύοντας ὅτι τὸ ὑ-
 ποβύχιον δὲν θὰ προσφθάσῃ νὰ
 καταδοθῆ. Μολταυτα ἡμεῖς ἔ-
 χομε τόσες φορὰς διατρέξει αὐ-
 τὸν τὸν κίνδυνον, ὥστε δὲν μᾶς
 συγκινεῖ καὶ δὲν μᾶς τρομάζει
 ὑπερβολικά. Καταδύομεθα εἰς
 βάθος 20 μέτρων, ἐκτελώντας
 αὐτὴν τὴν μανοῦβρα μὲ συνο-
 χὴν, ταχύτητα καὶ ἀκρίβειαν.

—Πάλι ἐσόθημεν ἔκ θαύμα-
 τοσ! μοῦ λέγει εὐθύμα ὁ Σπίγ-
 κελ.

Δὲν προσφθάνει νὰ τελειώσῃ
 τὴν φράσιν του καὶ ἀκούεται ἔ-
 ξω ἀπὸ τὸ σκάφος μας ἓνας τρο-
 μερὸς θόρυβος. Μία τραματικὴ
 ἐκρηξίς συγκλονίζει τὸ ὑποβύ-
 χιον καὶ μᾶς κάνει τρολλοῦς ἀπὸ
 φόβον. Τὰ ηλεκτρικὰ μας σβύ-
 νουν. Τὸ ξαφνικὸ αὐτὸ σκοτάδι
 μᾶς φαίνεται πὼς εἶναι ἡ σκιά
 τοῦ θανάτου, ποὺ ἔρχεται. Ὑ-
 στερα ἀπὸ τὴν κραυγὴν τοῦ τρό-
 μου, ποὺ αὐτομάτως ἐβγάλαμε ὁ-
 λοι μαζί, ἐπικρατεῖ μὴσ θανάσι-
 μος σιωπὴ, γεμάτη ἀγωνίαν.
 Εἴμεθα στὰ σκοτεινὰ, εἰς βάθος
 20 μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας,
 ἐπάνω μᾶς ἀναζητοῦν τὰ βοηθη-
 τικὰ τοῦ στόλου καὶ ἡμεῖς, κλει-
 σμένοι μέσα ἰς τὸ χολύβδινο
 σκιφίδι μας, ποὺ μᾶς φαίνεται
 σὺν τάφος, περιμένομε τὴν τελευ-
 ταίαν μας ὄραν. Ἀφουγκραζό-
 μεθα μὲ χτυποκάρδι ν' ἀκούσω-
 με τὸν παφλασμὸ τοῦ νεροῦ,
 ποὺ θὰ μᾶς κατακλύσῃ ἀπὸ κᾶ-
 ποιο ῥηγμα, τὸ ὁποῖον ἤνοιξε ἡ
 ἐκρηξίς. Τίποτε. Ὅλα εἶναι πεν-
 θίμως ἤσυχα.

ΒΛΑΒΗ ΥΠΟ ΤΟΝ ΒΥΘΟΝ!

Τότε λοιπὸν θὰ πάθαμε κατὰ
 χειρότερον. Τὸ νερὸ δὲν θὰ μᾶς
 τινίξῃ, ἀλλὰ κᾶποια βλάβη θὰ
 μᾶς ἐμπόδισῃ ν' ἀπομικρυνθῶ-
 μεν καὶ ν' ἀναδυθῶμεν. Ἴσως
 νὰ ἔσπασε τὸ τιμόνι, ἴσως ἡ
 προπέλα μας, ἴσως ν' ἀνοιξε μιὰ
 τρύπα στὰ στεγανά διαμερί-
 σματα.

(Ἀῦριον ἢ Συνέχεια)